



CITITI ÎN INTERIOR

Correspondențe speciale
din S.U.A.,
Iugoslavia și
R.F. a Germaniei

SPORT

FEBRUARIE 1970

4

ÎN ACEST NUMĂR:

**SEMNIFICAȚIA TURNEULUI
în ISRAEL și AUSTRALIA**

**PREZENTAREA ECHIEI DE
FOOTBAL A CEHOSLOVACIEI**

RON CLARKE

e sigur că îi va
revedea în Mexic
pe

ADAMACHE

și

PESCARU

cei mai buni
jucători români
din turneul
australian



GALAȚI - GRUPA C

HOCHEIUL A CUCERIT UN NOU ORAȘ



AUSTRIA

Principala pretendentă la primul loc în clasamentul grupei am găsit-o neschimbată față de jocul practicat de ea în urmă cu 3-4 ani. Austriezii sînt foarte luși, înalți și marchează adversarii, în treimea de apărare, cu multă severitate. În schimb, în atac, se pripesc, ratînd de multe ori goluri gata făcute. Luată în ansamblu, formația Austriei desfășoară un joc de calitate. Dintre jucătorii austriezi ne-au plăcut Kalt, Kirchbaumer, Mortl, Holler și Felfernig.



UNGARIA

În mare progres. Echipierii maghiari și-au îmbunătățit simțitor patinajul, au dat de gustul... vitezei și al bodicec-ului și, ceea ce este mai important, au deprins să găsească poarta și să finalizeze. Echipa prezintă deficiențe la capitolul scheme tactice. Nu totdeauna pasa găsește echipierul vizat și aici replierea în treimea de apărare nu se efectuează cu maximum de viteză. Am remarcat comportarea bună a jucătorilor Horvath, Bikar, Menyhart și Balint.



ITALIA

Fața de ultimele confruntări internaționale formația Italiei a spărut cu o serie de debutanți încă insuficient acomodați cu pretențiile unei competiții de talia C.M. de hochei. Acesta, poate, este și motivul care a determinat ca jocul ei să nu fie mereu la înălțimea așteptărilor. Beneficiind de serviciile unui antrenor canadian, italienii au învățat de la acest maestru al crosei, driblingul prelungit, spectaculos, și cum ei sînt mari amatori de «spectacol» uită că hocheiul este, în fond, un sport de echipă. Au plăcut mult Nagler, Savarya, Benvenuti, Verocai și Gallo.

FRANȚA

Cu un joc surpriză, mult îmbunătățit după completarea echipei cu trei sportivi de bază (Vasseux, Tartarin și Gurvca), francezii s-au numărat printre cei mai simpatizați oaspeți sportivi. «Domnișoarele» de altă dată au arătat că pot juca și bărbătește, și că bodicec-ul poate fi întrebuințat fără să sune mai apoi... pardon. Continund să se pregătească după noul principiu adoptate, acestei echipe îi întreprindem un frumos viitor. Ne-au plăcut Galland, Francheterre, Lang, Grando, și, bineînțeles, sportivii citați la început.

OLANDA

Din acest sezon olandezii beneficiază de serviciile unui antrenor cehoslovac și, într-o oarecare măsură, acest lucru se simte în evoluția formației. La olandezi se observă acea încercare de modernizare a jocului (circulația întregii echipe din atac în apărare). Păcat însă că ei nu au avut, probabil, timp să-și însușească bine «lecția». S-au remarcat De Groot, Manuel, Gents și Simons.

BELGIA

Cea mai tinără formație prezentă la Galați (media de vîrstă a jucătorilor depășește cu puțin 20 de ani) s-a dovedit și cea mai dispusă să nu-și precupețască eforturile pentru a suplini unele deficiențe — firești — de ordin tehnic și tactic. Jucătorii belgieni au încă multe de învățat și poate pentru acest motiv, în orele lor de «relaचे» erau văzuți în tribune urmărind atențat jocul celorlalte formații. Au mari perspective: Braas, Moris, Dries, Fluym și Marsin.



Gălățenii, deveniți peste noapte mari amatori ai sportului cu crose și puc, continuă să se entuziasmeze în fața spectacolului inedit oferit de participanții la disputele grupei C a Campionatului Mondial de hochei. Echipa al cărei triumf are darul de a o înălța pe o treaptă superioară a C.M. de hochei nu o cunoaștem încă la ora când scriem aceste rânduri și regretăm că în necunoștință de cauză nu putem să-i publicăm fotografia pe o pagină de revistă. Sintem în schimb bucuroși să vă putem face cunoștință cu toate cele șapte formații care au reușit, prin dârzenia, prin jocul frumos, ca și prin spiritul de sportivitate, de care au dat dovadă, să cucerească un oraș întreg, plasînd hocheiul, de aici înainte, în centrul preocupărilor sportive ale locuitorilor frumosului oraș de pe Dunăre.



DANEMARCA

A fost mult aplaudată de spectatori pentru jocul său combinativ, pentru șturile puternice, pe poartă, ca și pentru sportivitatea echipierilor. Cu un plus de viteză în patină, echipa Danemarcei ar putea câștiga simțitor în eficacitate. Nici un echipier danez nu ne-a oferit posibilitatea să-l vedem surprinzându-și adversarii pe contraatac. Vina o are patinajul lent. S-au remarcat Kikkenborg, Sørensen, Gerber.

G. ȘTEFĂNESCU

Foto: Ion MIHĂICĂ

Menyhart (Ungaria) încearcă să-l depășească pe Roomer (Olanda) și va reuși să trimită pucul unui coechipier printr-o pasă dată printre picioarele jucătorului olandez. Fază din meciul Ungaria-Olanda 7-1.



Corespondență specială din S.U.A.

Atac la poarta universitarilor din Minnesota, în meciul-test care a definitivat formația americană pentru București. A șutat Christiansen(3).

HOCHEIȘTII AMERICANI VIN LA BUCUREȘTI ÎN CĂUTAREA VECHII GLORII

Pentru naționala de hochei a Statelor Unite participarea la întrecerile grupei B a campionatelor mondiale nu va fi un simplu flirt cu performanța. Reprezentanții hocheiului amator de peste Ocean încearcă la București recucerirea vechilor poziții și al unui prestigiu pierdut în anii din urmă. Obiectivul imediat este, desigur, obținerea calificării în grupa superioară, acolo unde reprezentativa americană fusese mai înainte o prezență tradițională. Apoi — în etapa următoare — hocheiștii transoceanici vizează o evoluție înaltă la competiția supremă a anului 1972, «Olimpiada albă» de la Sapporo. În această privință, faptul că americanii înfățișează în primul lor meci de pe patinoarul acoperit «23 August» formația Japoniei poate fi de bun augur.

Evident, împlinirea scopului propus nu pare atât de simplă, nici chiar pentru cei mai entuziaști dintre animatorii hocheiului din S.U.A. Aceasta, în primul rând, pentru că în întrecerile din capitala României vor evolua câteva redutabile reprezentative de țări. Apoi, slabele performanțe obținute de echipa nord-americană în ultimele ediții ale C.M. nu era decît reflectarea unui

real impas în care se afla hocheiul amator din această parte a lumii.

Acum, au fost luate o serie de măsuri menite să aducă mult-dorita redresare. Comitetul olimpic al S.U.A. și Asociația de hochei amator au numit doi reputați specialiști la conducerea tehnică a echipei, pe antrenorul Murray Williamson și managerul Hal Trumble. Lor le-a fost incredințat un lot de aproximativ 40 de jucători, hocheiști fruntași din echipele universitare și amatoare, reale talente ale sportului cu crosa. Dintre aceștia au fost selecționați în cele din urmă 18 jucători, care fac deplasarea la București. Selecția a fost făcută în special pe baza a două jocuri-test, desfășurate în ultimele zile ale lui ianuarie, pe patinoarul Universității din Minnesota, în orașul Bloomington. În trecut fie spus, antrenorul Williamson s-a arătat foarte mulțumit de evoluția echipei sale în aceste jocuri, în care o victorie cu 4-1 asupra universitarilor și o înfringere la limită (1-2) în fața puternicei echipe North Dakota Stars, par să fi arătat că viitorii competitori la C.M. erau pe drumul cel bun. Programul de pregătire a mai cuprins, în afară de stagiile speciale de antrenament, câteva jocuri de pregătire cu naționala Elveției.

În această echipă figurează tinere vedete ca Henry Boucha — 18 ani (pe cale de a deveni de pe acum legendar), Bob Lindberg, Ozzie O'Neill, Keith Christiansen, dar și o serie de hocheiști cu experiență ca portarul Carl Wetzel, apoi Herb Brooks, Don Ross, George Konik, Bryan Grand.

Pentru ei, jocurile din România reprezintă într-adevăr «o carte mare».



Antrenorul Murray Williamson își păzește «puii»: Keith Christiansen (nr. 3), Gary Gambucci (15), Bob Lindberg (12).
Sus, stînga — celebrul Henry Boucha.



Correspondență specială
München de la
HANS JURGEN JENDRAL
redactor la „SÜDDEUTSCHE ZEITUNG“

ECHIPA R.F. a GERMANIEI aspiră la un loc fruntaș în grupă



Meciul amical (pentru pregătirea echipelor înaintea C.M.) dintre formațiile Elveției și R.F. a Germaniei s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 6-6. Care va fi rezultatul în întâlnirea oficială dintre aceste două reprezentative?

Echipa de hochei a R.F. a Germaniei va fi fără îndoială una dintre formațiile fruntașe ale grupei B. Experiența și pregătirea tehnică a jucătorilor săi o îndreptășesc să aspire la un loc fruntaș în clasamentul campionatului. În actualul sezon ea a dispus, de altfel, cu 6-4 de Finlanda, cu 2-1 de Elveția și de două ori de formația canadiană Galt Hornets (4-1 și 6-3), iar pregătirile și le-a continuat cu multă seriozitate. De la 10 la 18 februarie, lotul vest-german s-a antrenat la Davos, în Elveția.

Conducerea tehnică a echipei vest-germane este asigurată de doi tehnicieni cu o mare reputație. Este vorba de fostul internațional Ernst Trautwein (acum în vîrstă de 33 de ani, de 111 ori internațional și autor a 42 de goluri în echipa națională), ca și de profesorul Vladimir Bouzek, fost internațional cehoslovac, care de doi ani are un contract cu federația de specialitate din R.F.G., pentru pregătirea echipei naționale.

La ora cînd scriu aceste rânduri echipa care se va deplasa în România nu este încă definitivată, dar prezenta la București a unor jucători de valoare, cu vechi state de servicii, ca și a citorva tineri talentați, este certă. Dintre aceș-

tia i-aș putea aminti de Leonhard Waitl, din Augsburg (care în anii din urmă a jucat la Füssen), în vîrstă de 29 de ani și cu nu mai puțin de 120 de prezențe în echipa națională (un adevărat record în materie). Waitl este renumit pentru jocul tare pe care-l practică (fără să depășească însă limitele sportivității) și prin viteza cu care acționează. Alți jucători valoroși sînt portarul Schramm, în vîrstă de 32 de ani, fundașul Wölk (22 de ani), înaintașul Schloder (23 de ani), un tehnician dezăvirșit, ca și colegul său de linie, Funk (23 de ani). Dintre jucătorii mai vechi, prezența înaintașului Köpf (30 de ani), de 100 de ori selecționat în echipa națională, este incertă în urma unui accident suferit de el nu de mult. Mezinii formației sînt speranțele olimpice (pentru J.O. din 1972), înaintașul Philipp (19 ani) și fundașul Werner Modest (20 de ani).

Firește, după părerea mea, favorita grupei B este echipa S.U.A. Dacă formația vest-germană se va clasa în primele trei locuri, rezultatul l-aș considera ca pe un succes. La ultima ediție a C.M. de hochei (grupa B), selecționata R.F. a Germaniei a ocupat locul 4 și a fost ținta criticilor, justificate, ale presei vest-germane.

Correspondență specială din
Belgrad de la
STOIAN PROTIC
redactor la „POLITIKA“

HOCHEIȘTII IUGOSLAVI LA C.M. de la BUCUREȘTI

Ambiții mari - șanse mai mici

Iugoslavii nu au o foarte mare tradiție în hocheiul pe gheață. În acest moment socotim că avem o echipă bună, mai ales după victoria din grupa B, ocazionată de Jocurile Olimpice de la Grenoble. Celelalte echipe, precum Japonia, Norvegia, România, Austria și Franța, au rămas atunci în umbra iugoslavilor. Era primul succes al hocheiului iugoslav pe scena internațională. Este, deci, logic ca odată cu acest moment (februarie 1968) să înceapă etapa unor noi ambiții...

Anul trecut, la Ljubljana, iugoslavii au obținut locul III în grupa B a campionatului mondial. Înaintea lor s-au clasat formațiile R.D. Germane și Poloniei, iar în urmă — cele ale R.F. a Germaniei, Norvegiei, României, Austriei și Italiei.

Ce șanse avem acum, în așteptarea întâlnirilor de la București? «Ambiția noastră este mare, dar șansele sînt dificil de realizat» — ne-a declarat antrenorul național Klinar. El socotește că iugoslavii ar putea să prezinte la București cam aceeași echipă care a jucat și la Grenoble și la Ljubljana, dar... De data aceasta, concurența va fi mult mai mare, și, în plus, nu vom mai juca în fața publicului nostru.

Am putea spune că hocheiul iugoslav are patru jucători care pot atinge cea mai înaltă clasă internațională. Primul este Victor Tischler, cel mai eficace atacant. El a petrecut, de altfel, un sezon în America, jucînd într-o echipă profesionistă. Binecunoscut în Europa, ca unul dintre arătările echipei noastre, Tischler este acum în plină formă; împreună cu clubul său Jesenice a cîștigat pentru a 14-a oară titlul de campion național. Mai puțin puternic, Albin Felc rămîne însă cel mai bun tehnician al echipei. Pe gheață, el seamănă cu cel mai mare jucător de fotbal al Iugoslaviei, cu Secularac. A rămas din totdeauna «copilul răsărit» al publicului la Jesenice, dar și la Ljubljana, la Zagreb sau la Belgrad. Nu strică să amintim că Felc a fost golgheterul grupei B de la Grenoble, cu 11 goluri, și că Tischler l-a urmat cu 10 puncte.

Și cei doi portari au rămas aceiași: este vorba de Anton Gale, component al echipei Olimpia din Ljubljana, și Rudolf Knez, membru al formației din Jesenice. Gale, mai ales, a lăsat o bună impresie la Grenoble, fiind decretat cel mai bun portar al grupei B. Fundașul Ivo Jan, care joacă acum în R.F. a Germaniei, la clubul Füssen, are de asemenea experiența unui... profesionist. Foarte periculos în atac, Ivo Jan a marcat 8 goluri la Grenoble. El ar trebui să fie pivotul apărării Iugoslaviei la București. Alături de el va juca Victor Ravnik, căpitanul echipei naționale și marele ei «patron», care

a rămas întotdeauna fidel orașului său natal, Jesenice, ca și clubului cu același nume, în care a debutat și care l-a consacrat în hocheiul pe gheață.

A doua pereche de fundași va fi probabil alcătuită din Jan Bogo de la Jesenice și Rataj de la Zagreb. Și ei sînt binecunoscuți începînd de la Grenoble 1968.

Și, acum, cîteva cuvinte despre atacanți. Prima linie este formată din Felc, Tischler și Franc Smolej, a doua din Hiti, Beravs și Roman Smolej, iar a treia din tineri debutanți, printre care cel mai bun este Renault de la Zagreb.

La ora cînd scriu aceste rânduri, echipa Iugoslaviei este în plină preparative pentru București. Să sperăm că locul final în clasament va corespunde aspirațiilor sale.

Fundașul Ravnik a intervenit energic pentru a proteja poarta lui Knez, coechipierul său de la Jesenice, presat de înaintașii formației Partizan.



Poate, de data aceasta...

Am urmărit cu interes evoluția echipelor participante în grupa C a Campionatului mondial de hochei și pentru că «pofta vine mîncînd» acum ne pregătim să-i vedem la «lucru» și pe sportivii de categorie superioară (B), a căror confruntare va începe doar peste câteva zile.

Într-o companie selectă, reprezentativă de hochei a României este gata să pornească asaltul spre culmea unui clasament, ce s-a dovedit, dintotdeauna, greu de escaladat. Vor reuși hocheiștii noștri, măcar de această dată, să înalțe steagul sus, pe meterezele inexpugnabile ale celei de a doua cetățui a Campionatului mondial? Iată o întrebare la care așteaptă răspunsul miile de îndrăgostiți ai hocheiului din

România.

După părerea noastră, în această privință este bine să nu ne facem prea mari speranțe. Este adevărat că echipa română — comparîndu-i jocul practicat în ultimii doi ani — merge acum mult mai bine. Pentru prima oară putem alinia pe gheață trei linii de schimb, de valori apropiate, iar rezervele au încetat de a mai fi rezerve... formale. Frații Szabo au redevenit maeștrii combinațiilor subtile, iar Calamar, bine inspirat, reușește să trimită pucul exact acolo unde nu se așteaptă nimeni, dar unde îl prind din zbor «sobolanii». Biro, restabilit după accidentul suferit, are o teribilă poftă de joc, iar ambiția-i, devenită proverbială, este o garanție a eficienței pe care o va avea

prezența lui în echipă. Pană, după o absență din formație de aproape o lună și jumătate (a fost și el accidentat), a reintrat în ultimul meci al turneului internațional, disputat la Galați, în urmă cu două săptămîni și, alături de Bașa și Florescu, a înscris nu mai puțin de 6 goluri. «Pană este omul care trece prin zid» — spun colegii din reprezentativă și afirmația nu este lipsită de un oarecare adevăr. În lupta cu corpul, în limitele regulamentului, Eduard este de neegalat.

Dacă la toate acestea mai adăugăm aportul din ce în ce mai substanțial al lui Bașa și Huțanu (care alături de Biro formează linia a treia) avem o imagine clară a ceea ce prezintă la ora actuală atacul formației noastre de hochei.

Și cum antrenorii lotului, Novacek și Tiron, nu s-au mulțumit să pună la punct doar «avangarda» echipei ci, în egală măsură, s-au îngrijit și de «ariergarda» sa, apărarea formației noastre se află și ea într-o formă dintre cele mai bune. Cu Varga, principalul pilon al apărării, șuteur de clasă, cu Ioniță, un tînăr inepuizabil, tenace și care-și lîmă măestrul cum nu se poate mai bine în ceea ce privește driblingul, cu Gheorghiu, cu Făgăraș și cu Florea Zgîncă, hocheiști care și-au pierdut complet «timiditatea», acționînd în postul pe care-l dețin cu toată forța și convingerea — iată suficiente at-uri pentru ca să privim încrezători comportarea echipei române în meciurile pe care ea le va susține în grupa B a Campionatului mondial.

Asupra apărării directe a echipei noastre — portarii Dumitraș și Crișan — nu am mai considerat necesar să



Cupa ce va fi decernată câștigătoarei grupei B.

insistăm, întrucît despre acești doi «cerberii» am vorbit într-un număr trecut al revistei, arătînd, de pildă, dorința declarată a lui Dumitraș (justificată de buna sa pregătire) de a câștiga întrecerea cu ceilalți portari din grupă aspiranți la titlul de «cel mai bun apărător al campionatului».

...Și totuși, după cum am arătat la începutul acestui material, este bine să nu ne facem prea mari speranțe în

privința posibilității unei victorii de răsunet a echipei noastre. Partenerii de grupă sînt, de data aceasta, deosebit de puternici, iar situații favorabile de a deveni câștigători ai disputelor C.M. de hochei am mai avut. Se știe, de exemplu, că în 1966 și mai ales în 1967 am fost la un pas de... fericire dar, am capotat copilărește. Poate de data aceasta... poate!

G. ȘTEFĂNESCU

P.S. Iată care a fost situația echipei române în clasamentele ultimelor patru confruntări mondiale:

ZAGREB 1966

| | |
|---------------------|--------------------|
| 1. R.F. a Germaniei | 7 7 0 0 34 : 12 14 |
| 2. România | 7 5 1 1 29 : 16 11 |

VIENA 1967

| | |
|------------|--------------------|
| 1. Polonia | 7 5 2 0 32 : 13 12 |
| 2. România | 7 5 2 0 34 : 18 12 |

GRENOBLE 1968

| | |
|---------------------------------------|-------------------|
| 4. România | 5 2 0 3 22 : 23 4 |
| (la turneu au participat șase echipe) | |

LJUBLJANA 1969

| | |
|------------|------------------|
| 6. România | 7 2 14 24 : 36 5 |
|------------|------------------|



Aspect din partida București (A)—Motor Ceske Budejovice (6—4), meci de pregătire a sportivilor noștri în vederea C.M. de hochei

ce spun jucătorii...

DEZIDERIU VARGA:

(căpitanul echipei României)

«Sîntem cu toții bine pregătiți și ne bucurăm că vom putea arăta publicului nostru un joc de calitate superioară. După părerea mea, locul I în grupă nu-l vom putea cuceri, locul secund, însă, îl simt ca și cum l-am avea de pe acum în... buzunar».

EDUARD PANĂ:

«Cei mai temuți adversari ne vor fi hocheiștii americani. Ei practică un joc bărbătesc, poate chiar prea bărbătesc, iar echipa noastră nu se poate spune că ar avea un gabarit care să reprezinte o stavilă în fața presiunii lor. În partida cu ei va trebui să adoptăm multă prudență și dacă vom reuși să-i depășim, aceasta se va putea realiza, sper, numai prin combinații tactice.»

ANTON BIRO:

«Din insuccesele de ultimă oră, de la Zagreb și Viena, am învățat că nu trebuie să supraapreciem și nici să subapreciem pe unii dintre adversari. La Zagreb și Viena am pierdut exact atunci, cînd am fost mai siguri de victorie. Deci, la actualul campionat, toate jocurile vor trebui abordate cu seriozitate, fiind necesară din partea noastră o concentrare maximă din primul și pînă în ultimul minut de joc.»

CONSTANTIN DUMITRAȘ:

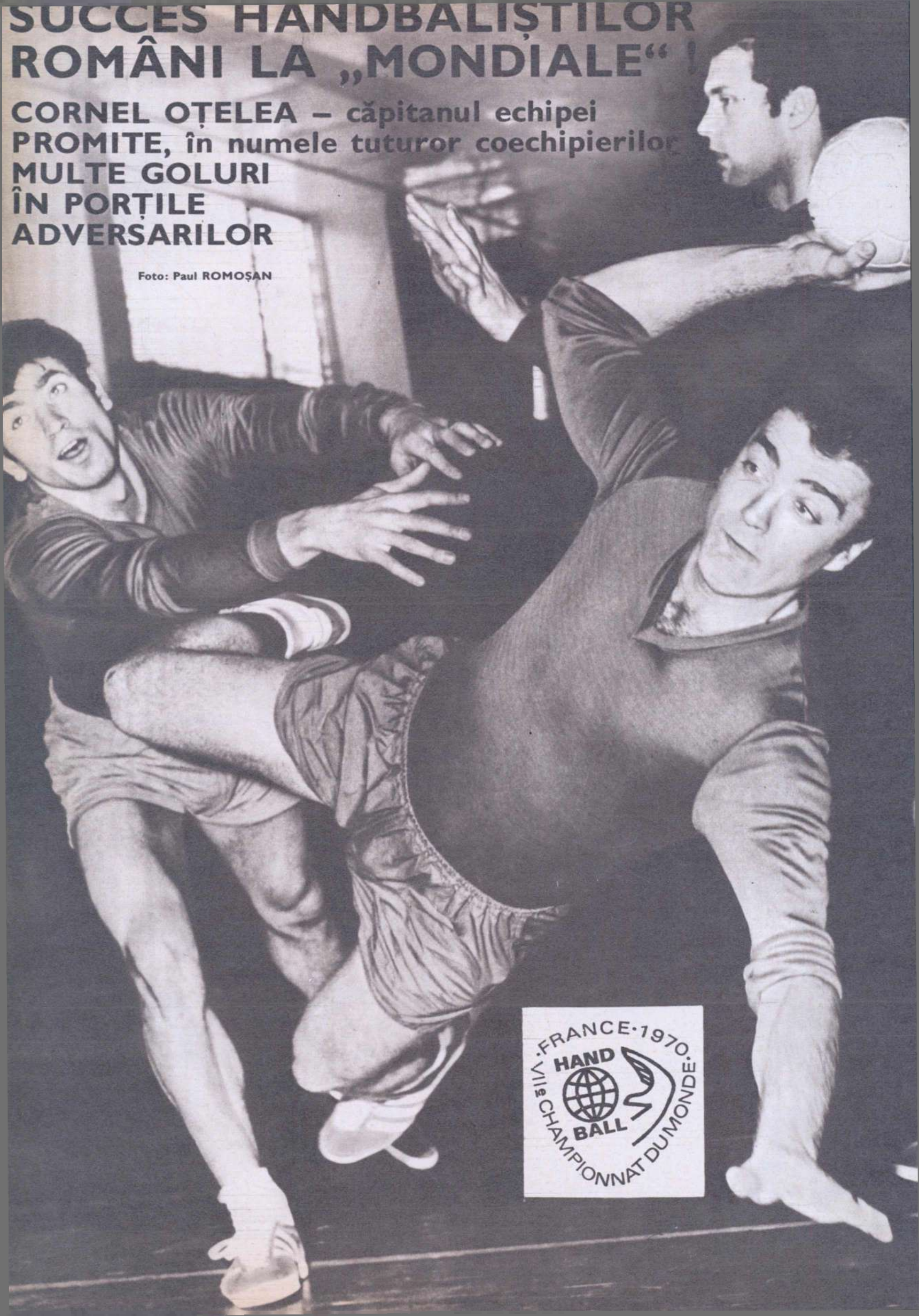
«Se spune că sînt un portar bun. Mă simt într-adevăr bine pregătit dar, unui portar îi este necesară și o oarecare șansă. Șansă înseamnă, de pildă, să am cît mai puține bare, ca pucul să nu ricoșeze în poartă din patina propriului apărător, ca jucătorii din apărare să nu piardă pucul driblînd în fața porții. Sper să am de rezolvat cît mai puține ocazii de gol din situațiile arătate mai sus.»



SUCCES HANDBALIȘTILOR ROMÂNÎ LA „MONDIALE“ !

CORNEL OȚELEA – căpitanul echipei PROMITE, în numele tuturor coechipierilor
MULTE GOLURI ÎN PORTILE ADVERSARILOR

Foto: Paul ROMOȘAN

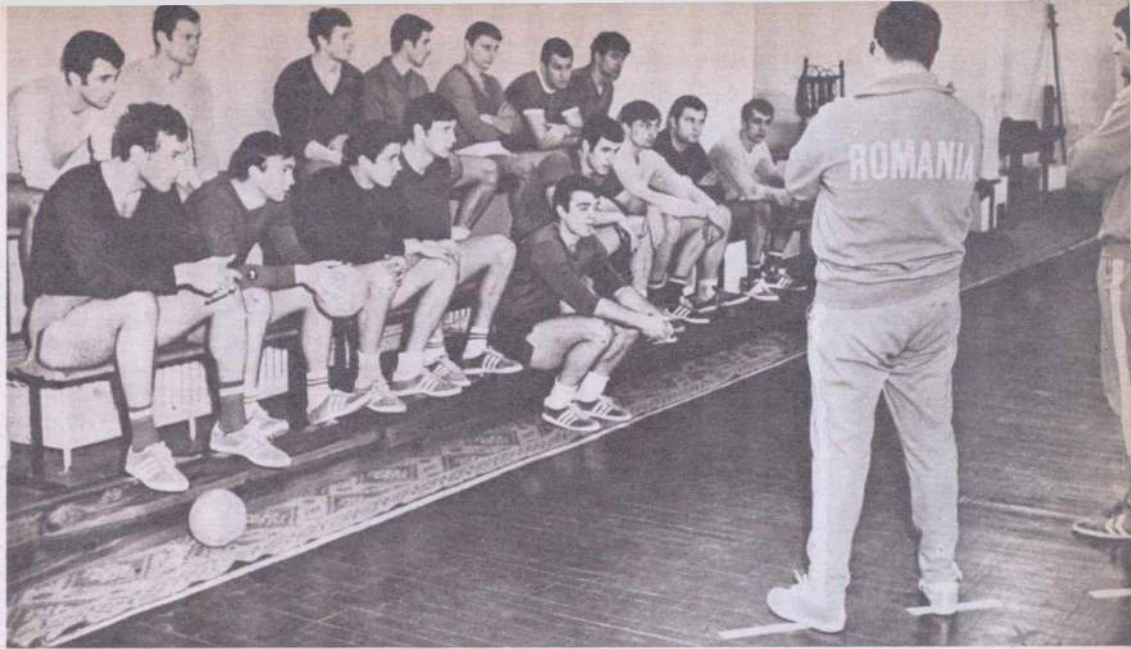


Ne mai despart doar câteva zile de marea competiție a handbalului mondial. Mai precis, joi 26 februarie Parisul și alte câteva orașe franceze vor fi gazdele celor dintii întreceri dintre echipele care aspiră acum la supremația mondială. Meciul vedetă al primei zile se va disputa la Paris, pe «tartanul» din Palatul handbalului. Onoarea de a juca primul meci în Capitală a revenit formațiilor României și Franței, echipe pe care spectatorii parizieni le vor vedea încleștându-se cu ardoarea caracteristică starturilor în marile competiții.

Marti, băieții noștri vor zbura cu avionul spre Franța, ducând cu ei speranțele de victorie ale multor mii de suporteri, care nu au uitat zilele de glorie ale școlii românești de handbal. Ca de fiecare dată în ultimii ani, și acum așteptăm optimiști evoluția handbaliștilor români la «mondiale». Fiecare dintre noi simte că maeștrii de azi ai semicercului, crescuți la școala lui Moser, Hnat, Ivănescu și a celorlalți, care au jucat la Dortmund (1961) și Praga (1964), știu și pot cel puțin tot atât cât și înaintașii lor.

Optimiști sînt și jucătorii noștri, socotiți și de această dată favoriți ai campionatelor mondiale. Oțelea, Gruia, Gațu și ceilalți, care fac parte din echipa română, merg la «mondialele» din Franța nu cu gândul la un loc pe podium, ci cu speranța să recucerească titlul pierdut la ultima ediție. Lupta va fi grea. Dar șansele handbaliștilor noștri, generate de valoarea lor, sînt deosebit de mari.

Băieți, vă dorim mult succes și să vedem «Cupa Mondială» pentru a treia oară la București!



Handbaliștii români și-au încheiat pregătirile pentru «mondiale». Doi dintre antrenori, Nicolae Nedef și Oprea Vlase, fac ultimele observații. În curînd va începe marea «campanie franceză» a handbalului mondial.

CINE VA FI VIITOAREA CAMPIONĂ A LUMII ?

HANS SEILER (antrenorul echipei R.D. Germane): Cel puțin 10 dintre participantele la turneul final au șanse teoretice de a urca pe podium, și în această lumină se poate întrevădea o luptă aprigă pentru înțitatie. Personal, consider că grupa I, din care fac parte echipele Suediei, U.R.S.S., Norvegiei și R.D. Germane este cea mai dificilă. Și mai cred că partida din «sferturi» dintre România și una din cele două calificate ale acestei grupe, U.R.S.S. sau R.D. Germană, va decide pe viitoarea campionă mondială.

care modifică adesea o ierarhie bine stabilită. Iată de ce consider că în afara României, șanse egale în obținerea succesului final pot avea și Iugoslavia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, R.D. Germană, Polonia sau Ungaria.

Cornel Penu, portarul titular al reprezentativei noastre, va juca un rol deosebit de important în marea bătălie handbaltică din Franța.

CLASAMENTUL MONDIALELOR

O scurtă privire retrospectivă asupra celor 6 ediții ale C.M. de handbal masculin. Primul turneu s-a desfășurat în 1938 (5-6 februarie) și s-a încheiat cu victoria Germaniei. Următoarele întreceri — 13-17 ianuarie 1954 (Suedia) și 27 februarie-4 martie 1958 (R.D. Germană) — au consfințit supremația handbaliștilor suedezi. Trei ani mai târziu, la Dortmund (12 martie), România devine pentru prima oară campioană mondială, succes pe care avea să-l repete în 1964, la Praga (15 martie), după memorabila finală (25-22) cu Suedia. În sfîrșit, ultima ediție, desfășurată între 12 și 21 ianuarie 1967 în mai multe orașe suedeze, a prilejuit Cehoslovaciei, țară în care se presupune că s-a născut acest sport, marea satisfacție a cuceririi titlului suprem.

Clasamentul inedit pe care vi-l oferim alăturat sintetizează evoluțiile celor 26 de selecționate, prezente cel puțin cite o dată în cele șase turnee finale. Plutonul este condus la ora actuală de «7»-le Cehoslovaciei, prezent de trei ori în finale, dar numai o singură dată învingător. Îl urmează, la o diferență minimă, naționala Suediei, care alături de cea a Danemarcei, este singura formație nelipsită din întrecerile pentru coroana mondială. În sfîrșit, de subliniat, poziția fruntașă a formației române, deși participantă la numai 4 ediții.

| | | | | | | |
|--------------------------------|----|----|---|----|-----------|----|
| 1. Cehoslovacia (5) | 27 | 22 | 1 | 4 | 534 — 346 | 45 |
| 2. Suedia (6) | 30 | 22 | 0 | 8 | 513 — 398 | 44 |
| 3. ROMÂNIA (4) | 21 | 15 | 2 | 4 | 379 — 292 | 32 |
| 4. Danemarca (6) | 30 | 16 | 0 | 14 | 460 — 402 | 32 |
| 5. Germania — echipa unită (3) | 15 | 12 | 0 | 3 | 278 — 143 | 24 |
| 6. R.F. a Germaniei (3) | 15 | 9 | 1 | 5 | 315 — 255 | 19 |
| 7. Iugoslavia (4) | 20 | 8 | 2 | 10 | 368 — 334 | 18 |
| 8. Ungaria (3) | 18 | 7 | 1 | 10 | 325 — 339 | 15 |
| 9. U.R.S.S. (2) | 12 | 6 | 0 | 6 | 237 — 184 | 12 |
| 10. Norvegia (4) | 18 | 6 | 0 | 12 | 271 — 292 | 12 |
| 11. Islanda (3) | 12 | 5 | 1 | 6 | 171 — 192 | 11 |
| 12. Polonia (2) | 9 | 4 | 1 | 4 | 150 — 157 | 9 |
| 13. Franța (5) | 18 | 3 | 1 | 14 | 237 — 327 | 7 |
| 14. R.D. Germană (2) | 6 | 2 | 2 | 2 | 112 — 77 | 6 |
| 15. Austria (2) | 6 | 3 | 0 | 3 | 66 — 80 | 6 |
| 16. Japonia (3) | 8 | 2 | 0 | 6 | 134 — 241 | 4 |
| 17. Elveția (4) | 11 | 1 | 1 | 9 | 139 — 208 | 3 |
| 18. Spania (1) | 3 | 1 | 0 | 2 | 41 — 72 | 2 |
| 19. Finlanda (1) | 3 | 0 | 1 | 2 | 46 — 60 | 1 |

cifra dintre paranteze indică numărul de participări la C.M. în afara celor 19 formații au mai fost prezente la cite o ediție alte 7 echipe (Olanda, R.A.U., S.U.A., Tunisia, Brazilia, Canada, Luxemburg) care nu au realizat însă nici un punct.

IVAN SNOJ (antrenorul echipei Iugoslaviei): Marea mea favorită este naționala României, a cărei forță de atac nu poate fi comparată la ora actuală. Iar într-un caz de accident al acesteia, opiniez pentru selecționata vest-germană, o formație robustă care cu greu poate fi învinsă.

KURT WADMARK (președintele federației suedeze): Toată lumea se gîndește la echipele Iugoslaviei, României și R.F. a Germaniei. Atenție mare însă la formațiile U.R.S.S., Norvegiei și Poloniei. Gîndiți-vă numai la ediția din 1961; cine ar fi acordat atunci vreo șansă selecționatei române?...

WERNER VICK (antrenorul formației R.F. a Germaniei): Cîștigătoarea primei grupe va fi campioană mondială; dacă nu va înfîlți pe parcurs reprezentativa României!...

NICOLAE NEDEF (antrenor al echipei române): Nu prea înțeleg de ce majoritatea pronosticurilor înclină spre formația noastră. Fără îndoială că avem mari posibilități de a urca pe una din treptele podiumului, dar sînt perfect conștient de unele deficiențe observate în ultimele înfîlțiri de verificare, care ne-ar putea da mult de furcă. Apoi, într-o competiție de acest gen intervin o serie de factori subiectivi



Gânduri... VIENEZE

A mai rămas puțin pînă la marele examen «indoor» al atletismului european de la Viena (14—15 martie). În toate sălile de atletism, din cele peste douăzeci de țări care și-au anunțat participarea, a început numărătoarea inversă a zilelor, orelor, secundelor și zecimilor. Un detaliu al acestui tablou îl reprezintă și sala de la Complexul sportiv «23 August» din Capitală. De dimineața și pînă seara este în clocot. Efort pe fiecare metru patrat. De pe treptele micilor tribune, antrenorii indică atleților să mărească sau să scadă tempoul, să lungască sau să scurteze elanul, să încarce sau să descarce bara, să realizeze cea mai corectă exprimare tehnică. Pe chipurile tuturor — antrenori și atleți — se citesc gânduri, gânduri... vieneze. Colegul meu, fotoreporterul ION MIHĂICĂ, mi-a oferit cîteva imagini, cu rugămîntea de a încerca să le investighez... romanțat. Să încerc...

Horia CRISTEA

VALERIA BUFANU: «Ce fericită sînt! Am primit iarăși dreptul de a concura. Rezultatele? Am trecut în palma victoriei obținută în întrecerea directă cu campioana olimpică și recordmana mondială la săritura în lungime, rezultatul de 7,2 pe 50 m garduri. Cu această cifră sînt la o depărtare de 3 zecimi de secundă de recordul mondial. Sînt hotărîtă să-l atac. Asta se va întîmpla la jumătatea lunii martie, la europenele de la Viena. Ce fericită sînt! Din nou la start, alături de prietenele mele. Ce fericită sînt! Din nou pe foile de concurs, din nou în statistici. Discurile halterei sînt cele care mă ajută să fiu fericită! Dar cu cită trudă, cu cită transpirație, obțin acest ajutor...»



VIORICA VISCOPOLEANU: «Mi se pare atît de depărtată acea zi mexicană, cu record mondial (n.a. 6,82 m) pe soclul olimpic de aur, la săritura în lungime! Ah, accidentul de la picior! Tot anul '69 am «șchiopăcat». La fiecare concurs. Laurii de argint, cu care m-am întors de la Atena, au fost o consolare palidă. Mă gîndeam, după ce-am coborît de pe podiumul de la Ciudad de Mexico, să fiu prima zburătoare a lumii, dincolo de 7 metri. Dar, ce eforturi trebuia să depun pentru a adăuga centimetri peste 6 metri! Anul acesta am devenit secundantă chiar în țară. M-a învins Valeria Bufanu. Mi se pare atît de depărtată acea zi mexicană, dar, în schimb, mi se pare foarte aproape acea zi, cu record mondial peste 7 metri. O escală în drumul spre acest vis sper s-o fac la Viena. Viena, poate, mă va ajuta să nu mi se mai pară atît de depărtată acea zi mexicană.»



NICOLAE PERTA: «Anul trecut, la Belgrad, abia-abia am reușit să mă calific pentru finala de 50 m garduri, din cauza startului foarte slab. În finală, am concurat, cred, puțin inhibat, și... bronz! Aceeași medalie aveau s-o cucerească Carol Corbu și Șerban Ioan. Cineva m-a certat, spunîndu-mi că am purtat ghinion sutei medaliilor noastre la europenele din Iugoslavia: «Dacă erai mai sigur pe tine aveai toate șansele să obții medalie de argint. Și atunci... emisiunea de medalii românești ar fi fost nu din bronz, ci din argint!» Mi-a plăcut gluma și i-am promis să nu-i mai dau ocazia de a-mi mai face reproșuri după europenele de la Viena. Cum voi proceda? Voi munci din răsputeri să-mi pun la punct startul, viteza, ritmul și tehnica. Bine-ar fi dacă la Viena acest «program» de 50 m garduri (n.a. a dus recordul național la 6,6) va funcționa ca un computer!»



CAROL CORBU: «Cu cît voi fi mai puternic în lupta corp la corp cu... forța gravitațională, cu atît îmi vor crește mai mult «aripile». La europenele de la Belgrad «aripile» mi-au înlesnit zborul numai pînă la medalia de bronz. Nu le-am «desfăcut» complet. Dar nu întîmplător s-a petrecut acest lucru. M-au împiedicat «adversarii» mei: insuficienta forță în picioare, unele imperfecțiuni în tehnica triplusaltului, viteză insuficientă. La europenele de la Viena voi încerca să-i înving. Reușita îmi va da o mare satisfacție. Aceeași satisfacție o va avea și cel care mi-a spus: «Băiete, ai un gabarit de recordman mondial. Dar să știi că numai cu gabaritul, și fără o pregătire athletică și tehnică la cel mai înalt nivel, nu vei obține niciodată nota 10. Notă de trecere — da!» Cu haltera din ce în ce mai încărcată îmi zboară mai ușor gîndurile. Mai ușor și mai departe. Mai departe de Viena, mai departe de recordul lui Șerban Ciocîină (n.a. 16,59 m), dincolo de 17 metri!»



Echipa CEHOSLOVACIEI se pregătește intens

Corespondență specială pentru revista „SPORT” de la JIRI PECHR — „Stadion” — Praga



Drumul fotbaliștilor cehoslovaci spre Mexic n-a fost deloc ușor. În seria preliminară am avut ca parteneri de intrare echipa Ungariei, o echipă deosebit de dificilă pentru noi de-a lungul anilor. La Budapesta am pierdut cu 0—2, iar în meciul revanșă de la Praga, după ce eram conduși, la un moment dat cu 1—3, am reușit să terminăm la egalitate: 3—3.

Nu ne rămânea altceva decât să susținem un al treilea joc, lucru care s-a întâmplat la începutul lui decembrie 1969, pe teren neutru, la Marsilia. Rezultatul vă este cunoscut: echipa Cehoslovaciei a obținut o victorie categorică cu scorul de 4—1, deschizându-și în acest fel drumul spre turneul final din Mexic.

Această calificare destul de tirzie a cam complicat planul de pregătire al echipei pentru turneul final.

La începutul anului, antrenorii Josef Marko și Vladimir Mirka au plecat în Mexic, pe de o parte pentru a fi prezenți la tragerea la sorți a grupelor, iar pe de alta pentru a găsi un loc cât mai bun de cazare pentru jucătorii noștri. La sosirea lor în Mexic, antrenorii noștri au vizitat orașele Toluca, Pueblo, Leon, fără a se gândi însă nici un moment la Guadalajara.

Apoi a venit ziua de 10 ianuarie, când sorții ne-au dat ca adversare pe Anglia-campionă mondială, Brazilia-deținătoare a două titluri mondiale și România. În plus, ne-a fost repartizat orașul Guadalajara...

La Guadalajara, echipa Cehoslovaciei va locui la motelul «Malibu». Este o frumoasă ha-ciendă, aflată la 16 km de oraș, cu destulă verdeață. În imediata apropiere se află terenuri de antrenament. În plus, fotbaliștii noștri se vor pregăti și pe terenul pe care își va face antrenamentele echipa României. Nu vom lua bucată, deoarece la Malibu se servesc micăncăruri gătite după rețete europene.

Ce s-ar mai putea spune despre tragerea la sorți? În general se consideră că grupa din Guadalajara este cea mai grea. Calificarea în sferturile de finală înseamnă să lași în urmă pe una dintre fostele campioane mondiale. În plus este binecunoscut faptul că echipele cehoslovace nu se acomodează în compania formațiilor de pe insu-

lele britanice. Despre forța brazilienilor nu mai este nevoie să insist. Este adevărat, la turneul final al C.M. din Chile, din anul 1962, echipa noastră a remizat cu Brazilia (0—0), însă acest rezultat nu poate fi repetat totdeauna. În plus, nu-i nici o «bucurie» să joci în compania României. Noi avem un deosebit respect pentru echipa României, care s-a calificat în turneul final pentru prima oară din 1938. Știm că românii dispun de o echipă tină, ambițioasă, care dorește să se afirme.

Să nu uităm că și demult, în anul 1934, în Italia, noi am învins echipa României — depunând maximum de efort — la limită: 2—1. De atunci, multe s-au schimbat. Adevărul este că echipa României nu este cea mai slabă din grupă, așa cum înclină să creadă unii specialiști din lume.

După calificarea echipei noastre, a fost preparat planul de pregătire. Toate echipele de club aflate în turnee peste hotare au trebuit să se întoarcă acasă, cel mai târziu până la 8 februarie 1970, deoarece la 9 februarie, echipa Cehoslovaciei a plecat să-și continue pregătirile în Franța, în localitatea Font Romeu, situată în Pirineii francezi.

La hotelul construit pentru lotul olimpic francez, care s-a pregătit aici în vederea J.O. din anul 1968, și care se află la o altitudine de 1 800 m (deci, o altitudine apropiată de Guadalajara), fotbaliștii noștri se vor antrena timp de 14 zile. În acest răstimp ei vor susține un joc la Sevilla, iar la întoarcere la Rennes.

La 8 martie va începe returul campionatului. Echipele mai au de susținut 13 etape. Ele vor susține trei meciuri pe săptămână, astfel ca la 3 mai să termine campionatul.

În aprilie, echipa Cehoslovaciei va juca la Atena cu Grecia și la Viena cu echipa Austriei.

La începutul lui mai echipa va pleca spre Mexic, urmând ca la 8 sau 9 mai să joace în Italia cu Juventus, la 12 mai va juca la Oslo cu Norvegia, iar la 13 mai va zbura direct la Guadalajara, pentru o acclimatizare cât mai bună. În Mexic echipa nu va mai susține meciuri de pregătire. Mai mult ca sigur se vor alcătui două echipe din 11 jucători, deoarece antrenorul Jozef Marko va lua în Mexic 22 de jucători. Acesta este planul de pregătire.

Acum lotul pentru Mexic are următoarea alcătuire (provizorie):

Portari:
Ivo Viktor (Dukla Praga) 27 ani, de 16 ori în echipa națională A; Alexander Vencel (Slovan Bratislava) 24 ani — 11 A.



«Trio»-ul tehnicienilor Mirka, Marko și Hucko, de la stînga la dreapta.

Fundași:

Jan Pivarnik (VSS Kosice) 22 ani—6 A; Alexander Horvath (Slovan Bratislava) 31 ani—22 A; Vaclav Migas (Sparta Praga) 25 ani—2 A; Vladimír Hagara (Spartak Trnava) 26 ani—9 A.

Jucători în centrul terenului:

Andrej Kvasnak (F.C. Mechelen Belgia) 33 ani—44 A; Ladislav Kuna (Spartak Trnava) 22 ani—19 A; Jaroslav Pollak (VSS Kosice) 22 ani—3 A.

Atacanți:

František Vesely (Slavia Praga) 26 ani—14 A; Bohumil Vesely (Sparta Praga) 22 ani—8 A; Ladislav Petras (Inter Bratislava) 23 ani—1 A; Jozef Adamec (Spartak Trnava) 27 ani—27 A; Karol Joki (Slovan Bratislava) 24 ani—17 A; Jozes Jurkanin (Sparta Praga) 20 ani—6 A.

Antrenorul echipei este Jozef Marko, fost jucător la Spartak Trnava, iar al doilea antrenor este profesorul Jan Hucko de la Spartak Trnava. În Mexic, e posibil să funcționeze ca un al treilea tehnician, Vladimir Mirka, antrenor federal care a activat și câțiva ani în străinătate.

Din echipa care a ajuns în finala campionatului mondial din Chile, în 1962, au mai «supraviețuit» doar doi jucători: Kvasnak și Adamec.

Kvasnak



Joki



Adamec



Pivarnik



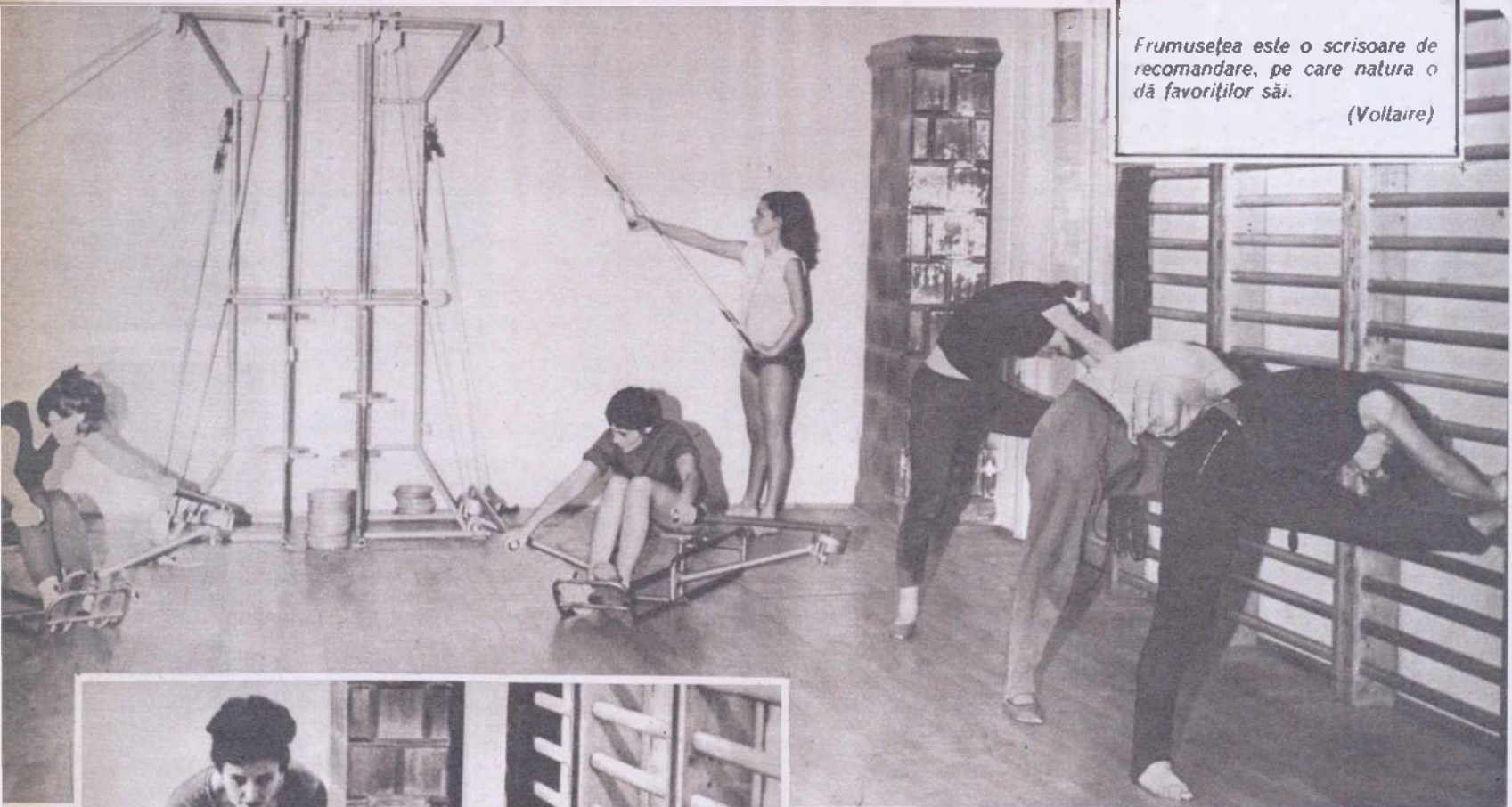
Vencel



Viktor

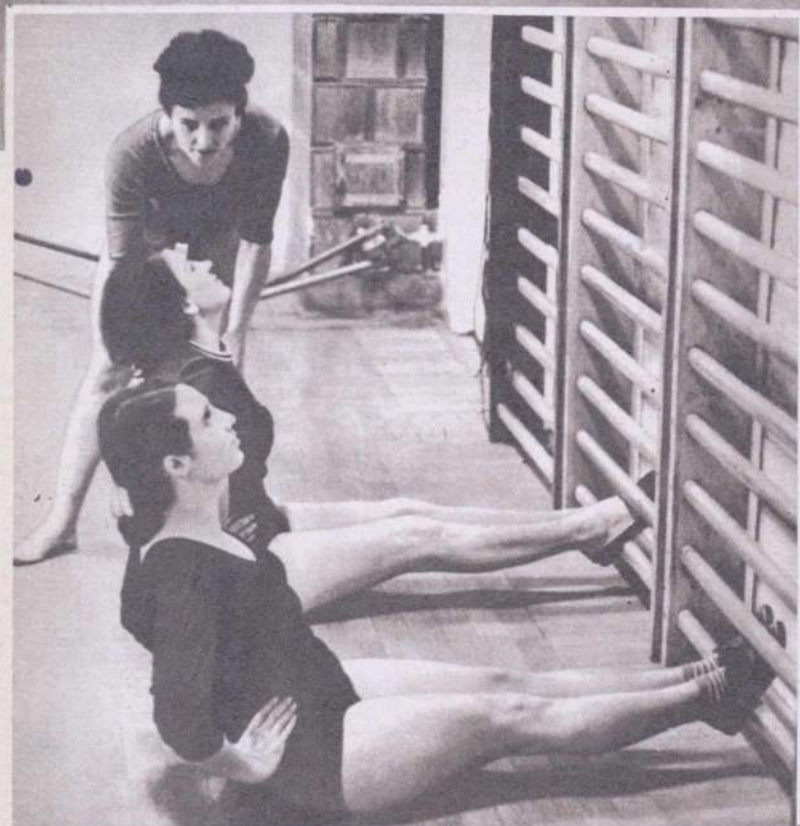


Sănătate... frumusețe



Frumusețea este o scrisoare de recomandare, pe care natura o dă favoriților săi.

(Voltaire)



natura obligațiilor lor profesionale, duc o viață statică. Femeilor — căutăm să le diminuăm surplusul de adipozități (grăsime), folosind drept ajutor și un regim alimentar rațional, iar acolo unde este cazul, aplicăm și vibromasaajul. Bărbaților — dorim să le mărim capacitatea toracică și să le plusăm tonusul muscular. În ceea ce-i privește pe copii, le organizăm jocuri corective și exerciții la aparate spre o cit mai bună dezvoltare, încercând să împiedicăm astfel în procesul de creștere atitudinile defectuoase, obținute prin obișnuința de acasă și de la școală. Înregistrăm totul și apoi, pe baza unor fișe de măsurători antropometrice-fizice, urmărim să obținem un raport normal de creștere între talie, greutate, diametre și perimetre.»

Cu adevărat, totul pare bine pus la punct în școala condusă cu multă pricepere și dăruire de profesorii **Alexandra Constantinescu** (femeile) și **Nicolae Albescu** (bărbații și copiii). «Elevii» sînt supra-

vegheați permanent și de doctorul **Mihai Drăgulănescu**, care întocmește fișe medicale la începutul fiecărei serii de mișcări, controlează și urmărește pe parcurs modificările survenite din punct de vedere medical.

În încheiere, citeva date de ordin tehnic despre cursanți. Femeile au vîrsta medie de 35 de ani (între 50 și 20 de ani), bărbații — 37 de ani (între 56 și 18 ani), iar grupele de școlari cuprind copii între 6 și 15 ani. Iată și procentele pe ocupații. Femei: 4% — medici; 8% — cadre didactice; 10% — liziciene; 10% — inginerie proiectante; 40% — funcționare; 4% — cadre sanitare; 8% — casnice; 16% — studente. Bărbați: 20% — avocați; 5% — cadre didactice; 15% — economiști; 25% — ingineri; 10% — tehnicieni; 25% — studenți.

Dragi prieteni, nu v-ar tenta să vă încercați «puterile» în această sală care vă stă la dispoziție, în condiții dintre cele mai avantajoase, și este în întregime pusă în slujba sănătății și frumuseții dumneavoastră?

D. CALLIMACHI

Corp sănătos, dar și frumos — iată un deziderat vechi de cînd lumea. În plin centrul Capitalei noastre, peste drum de Palatul Teatrelor, unde funcționează de cîteva luni un CENTRU de GIMNASTICĂ IGIENICĂ, s-a pus umărul pentru traducerea în fapt a imbinării «sănătate-frumusețe». Inițiată cu sprijinul Consiliului Municipal pentru Educație Fizică și Sport din București, la inițiativa laudabilă a acestui minunat animator al mișcării noastre sportive, care este profesorul metodist **Nicolae Albescu**, «școala de gimnastică» pare, la ora actuală, pe deplin lansată. Lucrul este firesc, dacă ne gîndim că în

moderna și bine utilata sală din calea Victoriei (la nr. 52) pulsează o activitate deosebit de plăcută: «gimnastică de întreținere» care se adresează doar oamenilor sănătoși, urmărindu-se în special combaterea efectelor sedentarismului.

Iată, de altfel, expus mai pe larg de însuși profesorul **Nicolae Albescu**, scopul acestui curs dedicat sănătății, dar, cum spuneam, și frumuseții omului: «Urmărim stabilirea la cursanții noștri a unei proporții normale între greutatea, talia și perimetrele lor și, în același timp, dorim să administrăm o baie de optimism psihologic în special elementelor care, prin





Pe pîrtia... SĂNIUȚEI DE ARGINT

Cu o lună înainte de sosirea «Cerbului de aur», pe pîrțile înzăpezite ale Brașovului și-a făcut apariția și anul acesta «Săniuța de argint». Nu avea nici zurgălăi, nici cai înaripați, ci pur și simplu entuziasmul și măiestria unor veritabili sportivi aflați în întrecere.

Lăudabila inițiativă a secției de resort a C.C. al U.T.C. și a federației de schi-bob — competiția celor mai buni conducători de săniuțe, a atras la startul finalei concurenți din fiecare județ al țării. Popularitatea de care s-a bucurat acest sport de sezon în rândul elevilor din întreaga țară i-a îndemnat să se adune pe «terenul alb» la fazele preliminare,

într-un număr record pe care nici organizatorii nu-l prevedeau. De aceea, munca de selecție pentru desemnarea celor 84 de participanți la mult râvnitul trofeu «Săniuța de argint» n-a fost deloc ușoară.

Cele două zile ale finalei s-au desfășurat cu multe emoții și surprize. Nu numai pe pîrtia din Poiana Brașov, unde au fost prezentate ca la o paradă a modei peste 80 de tipuri de săniuțe — toate de construcție proprie — ci și în pronosticurile celor de pe margine. «*Va reedita performanța de anul trecut Emil Ioniță — reprezentantul județului Neamț?*» — era o întrebare laitmotiv pe care și-o puneau amatorii aces-

tui sport, pe tot traseul pîrtiei de concurs de aproape doi kilometri. În cele din urmă, podiumul cîștigătorilor a făcut ca semnul de întrebare să dispară și primele «săniuțe» din țară să devină adevărate vedete ale Poienii.

— Nivelul tehnic al celei de-a doua ediții a concursului «Săniuța de argint» a marcat o creștere față de cel din anul trecut — a ținut să ne precizeze profesorul **Septimiu Todea**, principalul animator al acestei întreceri. **Se remarcă, în special, sporirea vitezei de coborîre și siguranța în dirijare, urmarea numeroaselor antrenamente și a pregătirii de astă-vară, pe care unii dintre tinerii sportivi de aici au căpătat-o în tabăra special organizată la Curtea de Argeș.**



Înainte de sosirea, un salt care-i aduce concurenței Hejnal Lőrincz trofeul așteptat.

...Sînt numai cîteva cuvinte despre ...SĂNIUȚĂ — sport vechi de cînd lumea, practicat fără îndoială de fiecare dintre noi — și care acum, grație unei inspirate inițiative, a renăscut, căpătînd proporții de competiție oficială. Să-i urăm deci și pe viitor cît mai multe... performanțe.

Iată și cele șase trofee obținute de fetele și băieții care au realizat în cele două manșe de concurs rezultate maxime:

1. Hejnal Lorincz (Brașov); Vasile Baci (Cluj).
2. Georgeta Suhonski (Botoșani); Cornel Ianoș (Bacău).
3. Antonina Senilă (Alba); Emil Ioniță (Neamț).

Mircea PATRICHI

Foto: Paul ROMOȘAN



O imagine «amin-tire». Gata de start, reprezentanta județului Prahova, Steliana Ghiberdicu — una din favoritele probei.



Emoții pe săniuțe înaintea startului...

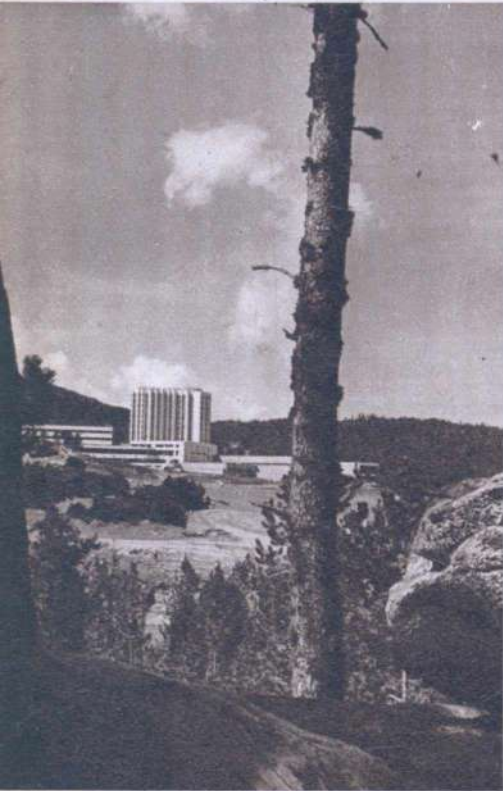




„CĂUTĂM ADVERSARI !“

Sportul e prietenul tuturor vîrștelor. Știm cu toții că înotul se poate învăța la numai cîteva luni și aflăm în fiecare an despre tradiționalul cros din Bois de Boulogne (Franța), la care participă și bunici de 60—70 de ani.

În imaginea fotoreporterului Ion MIHĂIĆĂ vă prezentăm echipe de gimnastică a cîrșei de zi din cartierul Barceni, din București. Deși au numai 2—3 ani, «sportivii» din fotografie sînt bine pregătiți și direcționați de cîrșea, dr. Elena Alexandrescu, e în căutare de... adversari cu care să se întrecă «greii» din fotografie.



FONT ROMEU

Așa se numește localitatea în care vor face ultimele pregătiri fotbalistii cehoslovaci, viitorii noștri adversari din cadrul campionatelor mondiale din Mexic. Font Romeu, renumit centru turistic francez, este situat în Pirineii Orientali, la 1800 m altitudine. Vă prezentăm o vedere de ansamblu a acestei frumoase stațiuni.



GIMNASTICĂ ARTISTICĂ



Agenția maghiară «Interfoto MTI» ne-a trimis aceste două imagini cu sportiva Maria Patockka, reprezentantă de frunte a gimnasticii artistice din țara prietenă. Iată-o pe Maria (stînga) în mijlocul celor mai tinere suportere, eleve ale școlii în care ea a învățat primele exerciții ale gimnasticii artistice, un sport de frumusețea căruia ne putem convinge și privind imaginea de mai sus.

IOLE PE GHEAȚĂ

Activitatea sportivă pe mare a locuitorilor din Vladivostok nu se întrerupe nici măcar iarna, cînd gerurile năprasnice transformă lacul în apă într-o ogliodă de cremene. Ambarcațiile cu pînze, acționate de mule solicitate vara, străbat și acum, iarna, întinsul mării, devenit un patinoar uriaș, lăcî în imagine «iolele-patino» care minate de vînt, străbat ca săgețile cîmpului de gheață, într-o originală întrecere sportivă.



ULTIMUL OMAGIU

Întrecerile de schi din cadrul «Marelui Premiu» de la Megève au fost îndoliate de tristul accident al sportivului francez Michel Bezon, în vîrstă de 19 ani. Desechilibrat în timp ce cobora panta, Michel a părăsit pista de concurs accidentîndu-se mortal în cădere. Colegii săi din echipa Franței și ceilalți participanți la concurs l-au condus îndurerăși pe ultimul drum. Delegația schiorilor austrieci i-a adus, ca ultim omagiu, Cupa Marelui Premiu, cucerită de Heini Messner.



DICTIONAR SPORTIV

Definiții grafice de ANDO

D

ANDO

disc



AMINTIRI IBERICE

Profesorul român de educație fizică PETRE DUNGA-CIU — în fotografie în mijlocul elevilor săi — a lucrat în Spania ca antrenor cu lotul gimnaștilor spanioli. Iată câteva sumare impresii ale tehnicianului nostru despre activitatea sportivă din această țară.

«Am avut prilejul să cunosc unele aspecte ale mișcării de educație fizică și sport din Spania. Am remarcat în primul rând complexele sportive din licee și colegii și interesul acordat construirii acestora în școlile noi. În sălile unor astfel de complexe sportive mi-am desfășurat antrenamentele cu gimnaștii fruntași spanioli. Colegii Kostko și Maravilla, de pildă, unde țineam antrenamentele, au în jurul sălilor terenuri de baschet și minibaschet, handbal și minihandbal, tenis, fotbal, atletism (la Kostko existând și un bazin de înot și sărituri de la trambulină, ca acela din fotografie).

Sportul de performanță (nu mă refer la profesioniști) se face numai după ce tinerii și-au îndeplinit integral obligațiile școlare sau profesionale. Gimnaștii cu care am lucrat (elevi, studenți, funcționari, militari) erau prezenți la antrenamente — frește — după orele de producție. În ciuda faptului că erau oboseți, elevii mei spanioli veneau cu regularitate și punctualitate la pregătire.

Preocuparea pentru ridicarea prestigiului sportiv al Spaniei se desfășoară astăzi pe scară largă prin presă, conferințe, acțiuni propagandistice, construcții, angajări de antrenori străini etc. Fără îndoială că această preocupare va da roade într-un viitor foarte apropiat.»



SEZONUL HOCHIEIULUI

Hocheiul este fără îndoială unul dintre cele mai frumoase și spectaculoase sporturi de iarnă. Deosebit de dinamic și de bărbătesc (adesea prea...), sportul cu puc ne oferă faze dintre cele mai neașteptate, cum este și cea din imagine, care ne dovedește că la hochei «cînd doi se ceartă nici al treilea nu câștigă...»



ANIVERSARE PE AEROPORT

Nu de mult, campioana de patinaj a Olandei, Attje Keulen Deelstra, a împlinit 31 de ani. Întimplarea a făcut ca ziua aniversării să coincidă cu data unei deplasări peste hotare a echipei de patinaj-viteză a țării sale, astfel că sărbătorirea a continuat și pe aeroport. Colega sa Carry Geysen i-a făcut cadou o prăjitură uriașă, din care Attje gustă cu mare plăcere.



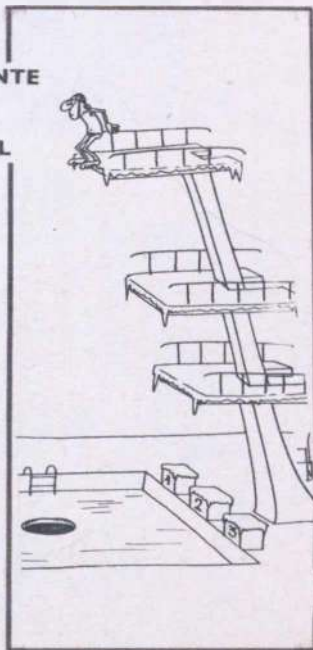
TOATĂ ATENȚIA ÎNVINGĂTORULUI

Zăpada mare căsută în mai toate țările Europei a creat mari dificultăți în circulația automobilelor, trenurilor și avioanelor, dar nu a putut întrerupe întrecerile de pe hipodromul francez Vincennes. Plata de alergări, excelent protejată și întreținută, a fost străbătută cu mare... plăcere de trăpașul Toscan învingător în cursa dotată cu «Premiul Americii». Iată-l pe Toscanu, imediat după cursă, înconjurat cu toată atenția.



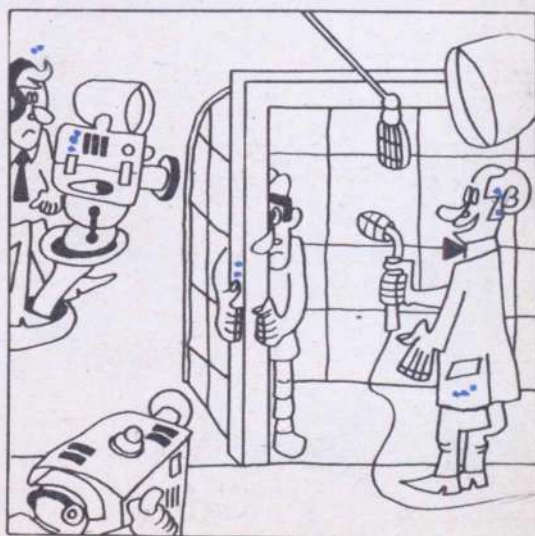
FĂRĂ CUVINTE

Desen de Sandu VIOREL



8 GREȘELI...

Spiritul dumneavoastră de observație e pus din nou la încercare de către caricaturistul OCTAVIAN COVACI, care, copiind desenul din stînga, a făcut opt greșeli intenționate. Vă invităm să le descoperiți...



FĂRĂ TIMPI MORTI...



Grupajul de fotografii din această pagină a fost realizat de colegul nostru **Ion MIHĂICĂ** în intenția de a răspunde documentat unei corespondențe primite de la elevul Ilie Stanca, din orașul Piatra Neamț, «Iliuță» — cum presupunem că i se adresează colegii — și-a petrecut vacanța de iarnă în București, la bunicii săi, unde a avut prilejul să viziteze, printre altele, și stadioanele «23 August», «Republicii» și «Tineretului». Toate aceste trei baze sportive i-au plăcut mult, dar el regretă faptul că, dat fiind anotimpul, frumoasele construcții erau înzăpezite, moarte, și nu așa cum și le-a închipuit, animate de larma tinerețului aflat în concursuri sau la antrenamente.

Dragă Iliuță, să știi că stadioanele, în marea lor majoritate, nu se prea plîng de «timpuri morți». Chiar și înzăpezite, cum îți s-au prezentat, în incinta lor au loc zilnic antrenamente, pregătiri, cum demonstrează, de altfel, și fotografia nr. 1, surprinsă la stadionul «23 August»; atleții frunțași Gh. Zamfirescu, Al. Munteanu, A. Deak, I. Moldovan și V. Porojan (care urcă scările în fugă) — și nu numai ei, elevi ai antrenorului Vasile Dumitrescu, au transpirat serios pentru a pune la punct performanțele din... vară.

Dar, ce se petrece în tot acest timp, sub plapuma de beton a tribunelor stadioanelor? De pildă, sub tribunele stadionului «Republicii»? Despre aceasta ne vorbesc tot fotografiile. Ilustrația nr. 2: sala de tenis de masă. Aici, pe tot timpul iernii s-au perindat zilnic zeci și zeci de copii, de la școala nr. 141, care s-au pregătit sub conducerea maestrului sportului Matei Gântner. Ilustrația nr. 3: sala de lupte. Pe saitea și în jurul ei au putut și mai pot fi văzuți antrenându-se elevii profesorului Emilian Sîrbu, sportivi legitimați la asociația «Energia». Ilustrația nr. 4: sala de scrimă. Pe planșele instalate aici își desfășoară permanent activitatea cei 40 de copii, scrimeri de la C.P.M.B., mulți dintre ei campioni naționali de juniori, la floretă și spadă (antrenori I. Istrate și M. Ghimpușan). Și iată și ilustrația nr. 5. Ea redă sala de antrenament a canotorilor, găzduită de tribunele stadionului «Tineretului». Aici, printre alții, se pregătesc și elevii Școlii sportive nr. 2 din rîndurile cărora 14 tineri au cucerit titlul de campioni naționali, iar 32 au ocupat locurile II și III la campionatele naționale din ultimii ani.

Iată, deci, că și iarna stadioanele se bucură de multă, chiar foarte multă animație...

G.Ș.T.

